

Sygn. akt XII K 6/24

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia S.O. Marzena Tomczyk-Zięba

Protokolant: Gabriela Lutek

z udziałem Prokuratora Marcina Przestrzelskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2024 r.

sprawy A. M., syna W. i M. z domu P., urodzonego dnia (...) w W.,

skazanego prawomocnie:

1. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 12 listopada 2014 r. wydanym w sprawie o sygn. akt X K 727/14, prawomocnym z dniem 27 listopada 2014 r., za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 lipca 2014 r. na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym; na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 sierpnia 2014 r. do dnia 3 sierpnia 2014 r.; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 22 lipca 2015 r. zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 180 (stu osiemdziesięciu) dni; zastępcza kara pozbawienia wolności była wykonywana od dnia 15 lutego 2016 r. do dnia 10 sierpnia 2016 r.;

2. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2019 r. wydanym w sprawie o sygn. akt X K 191/19, prawomocnym z dniem 6 czerwca 2019 r., za czyn:

a) z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 29 lipca 2017 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

b) z art. 217 § 1 k.k. popełniony w dniu 29 lipca 2017 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

przy czym połączono powyższe jednostkowe kary ograniczenia wolności i orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie; na poczet orzeczonej kary łącznej ograniczenia wolności zaliczono skazanemu okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 29 lipca 2019 r. godz. 21:30 do dnia 1 sierpnia 2019 r. godz. 12:20; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi Północ w Warszawie z dnia 4 grudnia 2020 r. zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 182 (stu osiemdziesięciu dwóch) dni; kara łączna ograniczenia wolności została objęta wyrokiem łącznym z dnia 25 maja 2022 r. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie, sygn. akt III K 1103/21;

3. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 listopada 2019 r. wydanym w sprawie o sygn. akt XVIII K 226/19, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 31 maja 2023 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II AKa 47/20, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art.

60 § 2 pkt 1 k.k. popełniony w dniu 11 marca 2019 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 12 marca 2019 r. godz. 00:05 do dnia 13 listopada 2019 r.; karę pozbawienia wolności skazany odbywa od dnia 8 września 2023 r.;

4. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 25 listopada 2019 r. wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 1247/19, prawomocnym z dniem 27 listopada 2014 r., za czyn z art. 209 § 1 i 1a k.k. popełniony w okresie od dnia 4 lipca 2014 r. do dnia 14 lutego 2016 r. oraz od dnia 11 sierpnia 2016 r. do dnia 11 marca 2019 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie; kara ograniczenia wolności została uznana za wykonaną postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi Północ w Warszawie z dnia 16 lutego 2022 r.;

5. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 26 sierpnia 2021 r. wydanym w sprawie o sygn. akt III K 773/21, prawomocnym z dniem 24 września 2021 r., za czyn z art. 209 § 1a k.k. popełniony w okresie od dnia 14 listopada 2019 r. do dnia 10 lutego 2021 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym; kara ograniczenia wolności została objęta wyrokiem łącznym z dnia 25 maja 2022 r. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie, sygn. akt III K 1103/21;

Wyrokiem łącznym z dnia 25 maja 2022 r. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie, sygn. akt III K 1103/21 połączono karę łączną ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie 2 oraz jednostkową karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie 5 oraz orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne po 20 (dwadzieścia) godzin w miesiącu; na poczet orzeczonej kary łącznej ograniczenia wolności zaliczono skazanemu okres od dnia 29 lipca 2019 r. godz. 21:30 do dnia 1 sierpnia 2019 r. godz. 12:20; kara łączna ograniczenia wolności nie została wykonana;

6. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 10 października 2022 r. roku w sprawie o sygn. akt IV K 1111/22, prawomocnym z dniem 28 października 2022 r., za czyn z art. 209 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 11 lutego 2021 r. do dnia 12 sierpnia 2021 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 22 listopada 2023 r. zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) dni; kara ograniczenia wolności nie została wykonana;

7. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 24 marca 2023 r. roku w sprawie o sygn. akt IV K 1368/22, prawomocnym z dniem 22 kwietnia 2023 r., za czyn z art. 209 § 1a k.k. w zw. z art. 209 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 13 sierpnia 2021 r. do dnia 14 marca 2022 r. na karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 3 października 2023 r. zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 182 (stu osiemdziesięciu dwóch) dni; kara ograniczenia wolności nie została wykonana.

orzeka

I. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 87 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., art. 569 § 1 i § 2 k.p.k. łączy karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie 3 (XVIII K 226/19), jednostkowe kary ograniczenia wolności orzeczone wyrokami wyżej opisanymi w punktach 5 (III K 773/21), 6 (IV K 1111/22) i 7 (IV K 1368/22) oraz karę łączną ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt 2 (X K 191/19) i orzeka wobec skazanego A. M. karę łączną 4 (czterech) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej 4 (czterech) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności zalicza skazanemu A. M. okres pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt XVIII K 226/19 od dnia 12 marca 2019 r. godz. 00:05 do dnia 13 listopada 2019 r. oraz od dnia 8 września 2023 r. godz. 19:30 do dnia 19 kwietnia 2024 r., oraz w sprawie o sygn. akt X K 191/19 od dnia 29 lipca 2019 r. godz. 21:30 do dnia 1 sierpnia 2019 r. godz. 12:20;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. orzeka, że wyroki, które uległy połączeniu w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

V. na podstawie art. 618§1 pkt 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. L. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych plus podatek VAT od tej kwoty tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego A. M. od uiszczenia kosztów postępowania w sprawie i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UWŁ	Sygnatura akt	XII K 6/24	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3–8 formularza			
USTALENIE FAKTÓW			
1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.1.1.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie	12 listopada 2014 r.	X K 727/14
1.1.2.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie	25 kwietnia 2019 r.	X K 191/19

1.1.3.	Sąd Okręgowy w Warszawie	13 listopada 2019 r.	XVIII K 226/19
1.1.4.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie	25 listopada 2019 r.	IV K 1247/19
1.1.5.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie	26 sierpnia 2021 r.	III K 773/21
1.1.6.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie	25 maja 2022 r.	III K 1103/21
1.1.7.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie	10 października 2022 r.	IV K 1111/22
1.1.8.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie	24 marca 2023 r.	IV K 1368/22

1. Inne fakty			
1.1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.1.1.	Wskazanymi we wcześniejszej części uzasadnienia wyrokami wymierzono skazanemu A. M. następujące kary lub kary łączne: 1. 12 miesięcy ograniczenia wolności (zamieniona na 180 dni zastępczej kary pozbawienia wolności) -	karta karna	4-6

	<p>wykonana z dniem 10 sierpnia 2016 r.</p> <p>2. 1 rok ograniczenia wolności (zamieniona na 182 dni zastępczej kary pozbawienia wolności)</p> <p>3. 3 lata pozbawienia wolności</p> <p>4. 10 miesięcy ograniczenia wolności - wykonana z dniem 16 lutego 2022 r.</p> <p>5. 8 miesięcy ograniczenia wolności</p> <p>6. 1 rok i 8 miesięcy ograniczenia wolności</p> <p>7. 10 miesięcy ograniczenia wolności (zamieniona na 150 dni zastępczej kary pozbawienia wolności)</p> <p>8. 1 rok ograniczenia wolności (zamieniona na 182 dni zastępczej kary pozbawienia wolności)</p>		
odpisy wyroków i postanowień	23, 25-26, 27-28, 31, 33, 35-37, 42, 46-47, 59-60		
obliczenie kary	29, 43-44		
informacja o pobytach i orzeczeniach	40		
1.2.1.2.	<p>W ocenie administracji Aresztu Śledczego, opinia o skazanym A. M. kształtuje się negatywnie. Skazany ani razu nie był nagradzany, ani karany dyscyplinarnie. Jest zatrudniony nieodpłatnie. Wśród</p>	opinia o skazanym	38-39

	współosadzonych funkcjonuje prawidłowo, wobec przełożonych prezentuje postawę regulaminową. Nie uczestniczy w nieformalnych strukturach podkultury przestępczej. Na temat popełnionych przestępstw i dotychczasowego trybu życia wypowiada się bezkrytycznie.		
wyjaśnienia skazanego	108		
1.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.2.1.			

Ocena Dowodów		
1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.2.1.1	karta karna, odpisy wyroków i postanowień, obliczenie kary, informacja o pobytach i orzeczeniach	Dokumenty urzędowe sporządzone i poświadczone przez uprawnione do tego organy w prawem przepisanej formie, nie były one także kwestionowane przez strony postępowania.
1.2.1.2	opinia o skazanym	Dokument urzędowy sporządzony przez uprawniony do tego organ w prawem przepisanej formie, nie

		był on także kwestionowany przez strony postępowania.
wyjaśnienia skazanego	Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności tego dowodu.	
1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
3.1.1.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie, 25.04.2019r., X K 191/19	1 rok ograniczenia wolności
3.1.2.	Sąd Okręgowy w Warszawie, 13.11.2019r., XVIII K 226/19	3 lata pozbawienia wolności
3.1.3.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie, 26.08.2021r., III K 773/21	8 miesięcy ograniczenia wolności
3.1.4.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie, 10.10.2022r., IV K 1111/22	10 miesięcy ograniczenia wolności
3.1.5.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie, 24.03.2023r., IV K 1368/22	1 rok ograniczenia wolności

<p>Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej</p>	
<p>Zgodnie z art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.</p> <p>Przytoczone brzmienie przedmiotowego przepisu zostało mu nadane przez ustawę z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. z 2022 r. poz. 2141), która w omawianym zakresie weszła w życie z dniem 24 czerwca 2020 r. Jednak zgodnie z treścią art. 81 ust. 1 i 2 tej ustawy, przepisy rozdziału IX k.k. (dotyczącego kary łącznej) w brzmieniu dotychczasowym stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy, a brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą - do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie tej ustawy.</p> <p>W przypadku A. M. wszystkie kary, za wyjątkiem orzeczonej w sprawie X K 191/19, zostały prawomocnie orzeczone po dniu 24 czerwca 2020 r., przy czym w sprawie XVIII K 226/19 wyrok sądu I instancji zapadł przed tą datą.</p>	

W tym miejscu wskazać jednak należy, iż na gruncie art. 81 w/w ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. niejasna jest kwestia łączenia kar zapadłych prawomocnie pod rządami różnych ustaw. W doktrynie (Michał Łazarski, "Reguły intertemporalne a instytucja kary łącznej w tarczy 4.0", LEX/el. 2020; Patrycja Rojek-Socha, "Sędziowie nie wiedzą, jak po zmianach wymierzać karę łączną", <https://www.prawo.pl/prawnicy-sady/kara-laczna-w-tarczy-4-luka-w-przepisach,505526.html>) wskazano, że w/w ustawa w ogóle nie odnosi się do sytuacji, w których kary mogące podlegać łączeniu zostały częściowo orzeczone w wyrokach prawomocnie zapadłych przed dniem 24 czerwca 2020 r., a częściowo w wyrokach zapadłych po tej dacie. Autorzy wskazują, że taka sytuacja powoduje pogorszenie sytuacji niektórych skazanych, w przypadku których możliwość skorzystania z instytucji kary łącznej ulega ograniczeniu na skutek okoliczności od skazanego niezależnych, jakimi jest data uprawomocnienia się danego wyroku.

Wskazać należy, iż art. 81 w/w ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. nie zabrania wprost łączenia kar orzeczonych w wyrokach zapadłych pod rządami różnych ustaw, nie przewiduje jednak reguł, w jakich łącznie to miałyby się odbywać. W doktrynie (Łazarski, ibidem; Rojek-Socha, ibidem) wskazuje się, że zastosowanie w takim przypadku powinien znaleźć art. 4 § 1 k.k. i regulacja ustawowa względniejsza dla skazanego.

Powyższe rozważania znajdują także oparcie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który stwierdził, iż

przepisy art. 81 w/w ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. nie wyłączają stosowania art. 4 § 1 k.k. w sytuacji, gdy tylko jedna z kar, których połączenie sąd rozważa w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego, została prawomocnie orzeczona do dnia 23 czerwca 2020 r. albo po tej dacie (post. SN z dn. 13.10.2021r., sygn. I KZP 2/21; wyr. SN z dn. 06.12.2022r., sygn. I KK 413/22; wyr. SN z dn. 19.03.2024r., sygn. IV KK 505/23).

Sąd uznaje za zasadne przytoczone wyżej stanowisko. Wskazać bowiem należy, iż w przeważającej większości przypadków wymierzenie kary łącznej w wyroku łącznym wiąże się z poprawą sytuacji skazanego, któremu ulega skróceniu czas trwania wymierzonych mu kar. Niesłuszne jest, w ocenie Sądu, pozbawianie skazanego możliwości połączenia kar w wyroku łącznym tylko z tego względu, iż na skutek okoliczności od niego niezależnych, wyroki skazujące wobec niego zapadły pod rządami różnych ustaw. Sąd stoi na stanowisku, iż redakcja art. 81 w/w ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. w żaden sposób nie zabrania łączenia kar orzeczonych w opisanych wyżej warunkach. Przepis ten po prostu pomija tą kwestię milczeniem. Zasadne jest zatem w ocenie Sądu zastosowanie w tej sytuacji reguły z art. 4 § 1 k.k. oraz ocena, która forma łączenia kar będzie względniejsza dla skazanego.

Oceniając możliwość łączenia kar Sąd miał także na uwadze wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 czerwca 2019 r., wydany w sprawie o sygn. P 20/17 (Dz. U. poz. 1135), który uznał za sprzeczne z przepisami

Konstytucji obligatoryjne łączenie kar pozbawienia i ograniczenia wolności. Dokonując analizy skazań A. M. Sąd stanął na stanowisku, iż w przypadku tego skazanego zasadne jest połączenie orzeczonych wobec niego kar pozbawienia wolności z karą ograniczenia wolności. Wskazać należy, iż większość orzeczonych wobec skazanego kar ograniczenia wolności została zamieniona na zastępcze kary pozbawienia wolności. Dodatkowo liczba skazań A. M. na kary ograniczenia wolności oraz ich łączna wysokość sprawia, że w świetle określonej w art. 86 § 1 k.k. górnej granicy kary łącznej ograniczenia wolności, niepołączenie kar ograniczenia wolności z karą pozbawienia wolności stanowić będzie dla skazanego niejako "premię" za wielokrotne popełnianie przestępstw, co wobec jego bezkrytycznego stosunku do popełnionych przestępstw, utwierdzi go w poczuciu bezkarności i sprawi, że osiągnięcie wobec niego celów kary będzie znacząco utrudnione.

Na gruncie obecnie obowiązujących przepisów łączeniu uległyby:

1. jednostkowa kara pozbawienia wolności orzeczona w wyroku, o którym mowa w pkt 3, jednostkowa kara ograniczenia wolności orzeczona w wyroku, o którym mowa w pkt 4, oraz kara łączna ograniczenia wolności, orzeczona w wyroku, o którym mowa w pkt 2, albowiem czyny objęte tymi wyrokami zostały popełnione przed dniem wydania chronologicznie pierwszego z tych wyroków;

2. jednostkowe kary ograniczenia wolności orzeczone w wyrokach, o

których mowa w pkt 5 i 6, albowiem czyny objęte tymi wyrokami zostały popełnione przed dniem wydania chronologicznie pierwszego z tych wyroków.

Skazanemu można by w takiej sytuacji wymierzyć dwie kary łączne pozbawienia wolności, z których pierwsza kształtowałaby się w granicach od 3 lat do 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności (po przeliczeniu kar ograniczenia wolności w myśl art. 87 § 1 k.k.), zaś druga kształtowałaby się w granicach 10 miesięcy do 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności. Dodatkowo skazanemu pozostałaby do wykonania zastępcza kara 182 dni pozbawienia wolności, orzeczona w wyroku, o którym mowa w pkt 7.

W myśl art. 85 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 czerwca 2020 r., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. § 2 przywołanego przepisu stanowił, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k. (dot. kar, których wykonanie zostało warunkowo zawieszona), w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Zastosowanie powyższych regulacji oznaczałoby możliwość wymierzenia skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności obejmującej kary i kary łączne pozbawienia lub ograniczenia wolności orzeczone w wyrokach z pkt 2, 3, 5, 6 i 7. Kary ograniczenia wolności orzeczone w wyrokach z pkt 1 i 4 została już wykonane. Skazanemu można

wymierzyć karę łączną w granicach od 3 lat do 4 lat i 9 miesięcy.

Powyższe jednoznacznie wskazuje, że względniejsze dla skazanego będzie łączenie kar na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 24 czerwca 2020 r. Wprawdzie maksymalny okres pozbawienia wolności w przypadku łączenia kar na podstawie obecnie obowiązujących przepisów będzie niższy od maksymalnego wymiaru kary łącznej określonego na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów, jednak w tej pierwszej sytuacji skazanemu pozostałaby do wykonania jeszcze kara ograniczenia wolności. Dodatkowo różnica w maksymalnym okresie pozbawienia wolności między obecną a dawną regulacją wynosi jedynie 1 miesiąc, co przy określeniu indywidualnego wymiaru kary łącznej dla skazanego nie będzie czyniło znaczącej różnicy. Nadto połączenie kar na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów sprawi, że skazanemu nie pozostaną do wykonania żadne inne kary, albowiem wszystkie kary podlegające wykonaniu zostałyby połączone węzłem kar łącznych.

Mając na uwadze powyższe, kierując się dyspozycją art. 4 § 1 k.k., Sąd przyjął jako podstawę orzeczenia i wymiaru kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny przepisy obowiązujące przed dniem 24 czerwca 2020 r., jako względniejsze dla skazanego.

WYMIAR KARY

<p>Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej</p>	
<p>Stosownie do treści art. 86 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020 r., sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Zgodnie z § 4 przywołanego przepisu, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020 r., zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1-3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna. Zgodnie z art. 87 § 1 k.k., w przypadku łączenia kar pozbawienia wolności i kar ograniczenia wolności, sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.</p> <p>W realiach niniejszej sprawy powyższe oznacza możliwość wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności w graniach od 3 lat (jako najsurowszej kary orzeczonej w sprawie XVIII K 226/19) do 4 lat i 9 miesięcy (jako sumy wymierzonych kar podlegających łączeniu, po przeliczeniu w myśl art. 87 § 1 k.k.).</p> <p>Dyrektywy wymiaru kary łącznej określone zostały w art. 85a k.k. Zgodnie z treścią tego przepisu orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w</p>	

zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż Sąd podzielił pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 57/10, zgodnie z którym art. 86 § 1 k.k. nie nakazuje przy orzekaniu kary łącznej stosowania zasady pełnej absorpcji. Przepis ten określa granice, w jakich kara łączna może być orzeczona i w odniesieniu do A. M. uznał za zasadne zastosowanie reguły asperacji. Nie ma bowiem podstaw do oczekiwania przez skazanego, że wyrok łączny powinien zawsze powodować poprawę sytuacji skazanego i to w najdalej idącym dla niego zakresie. Należy kategorycznie stwierdzić, że żaden przepis postępowania karnego nie nakazuje sądowi stosowania zasady absorpcji przy wydawaniu wyroku łącznego. Wprost przeciwnie przepis art. 569 § 1 k.p.k. odsyła do przepisów dotyczących wymierzania kary łącznej, które określają, że karę łączną wymierza się w granicach od najniższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

W świetle powyższego Sąd stanął na stanowisku, iż zasadnym będzie zastosowanie wobec skazanego zasady asperacji i wymierzenie mu kary łącznej w wymiarze 4 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności. Tak ukształtowana kara łączna spełni w ocenie Sądu funkcje zapobiegawcze i wychowawcze.

Odnośnie zbiegu kar pozbawienia wolności wskazać należy, iż czyny, za które A. M. został skazany zostały popełnione pomiędzy 29 lipca 2017 r. a 14 marca 2022 r. Nie istnieje zatem między

tymi przestępstwami bliski związek czasowy. Jednocześnie w sprawach objętych wyrokami z pkt 5, 6 i 7 występuje związek podmiotowy i przedmiotowy, albowiem skazania te dotyczą czynów z art. 209 k.k., popełnionych w następujących po sobie okresach czasu. Mieć również należy na uwadze, iż skazany dopuścił się przestępstw, za które został skazany wyrokami objętymi przedmiotowym wyrokiem łącznym, będąc uprzednio prawomocnie skazanym. W przypadku wyroku z pkt 2, A. M. popełnił objęte nim przestępstwo będąc już skazanym za przestępstwo podobne, oraz po wykonaniu kary. W przypadku czynów objętych wyrokami z pkt 5, 6 i 7, kolejne skazania nie zmieniły postawy skazanego, który nadal uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego. Trzy spośród czterech objętych wyrokiem łącznym kar ograniczenia wolności zostały zamienione na zastępcze kary pozbawienia wolności. Okoliczności te przemawiają przeciwko zastosowaniu wobec skazanego zasady absorpcji.

Mieć jednak na uwadze należy, iż spośród pięciu kar stanowiących podstawę wydania wyroku łącznego w przedmiotowej sprawie, jedynie jedna stanowi karę pozbawienia wolności. Przemawia to przeciwko zastosowaniu zasady kumulacji.

Sąd wziął również pod uwagę właściwości i warunki osobiste skazanego oraz jego postawę w czasie odbywania kary pozbawienia wolności. Opinia o skazanym kształtuje się negatywnie. Zwraca uwagę na bezkrytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Niemniej jednak skazany nie był karany dyscyplinarnie, prezentuje regulaminową postawę wobec

przełożonych, nie uczestniczy w strukturach podkultury przestępczej, jest zatrudniony nieodpłatnie w warunkach penitencjarnych.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał za uzasadnione wymierzenie skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności na zasadach asperacji w wymiarze 4 lat i 1 miesiąca. Tak ukształtowana kara w należy sposób uświadomi skazanemu naganność jego wcześniejszego zachowania oraz zapobiegnie jego powrotowi do przestępstwa. Wielokrotna karalność skazanego oraz bezkrytyczny stosunek do popełnionych przestępstw przemawia za wymierzeniem mu surowej kary łącznej. Mając jednak na uwadze zachowanie skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności oraz fakt, że większość skazań objętych przedmiotowym wyrokiem łącznym stanowią kary ograniczenia wolności, Sąd wymierzył karę łączną pośrodku ustawowego zagrożenia, bliżej jego górnej granicy z uwagi na uprzednią karalność skazanego oraz konieczność zapewnienia, że kara łączna będzie na tyle surowa, że unaoczni skazanemu naganność jego zachowania i odstraszy go od popełnienia dalszych przestępstw w przyszłości. Kara łączna w orzecznym wymiarze spełni jednocześnie wymagania prewencji ogólnej w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymiar Środka karnego

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego		
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym		
Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Zgodnie z art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie XVIII K 226/19 od dnia 12 marca 2019 r. godz. 00:05 do dnia 13 listopada 2019 r. oraz od dnia 8 września 2023 r. godz. 19:30 do dnia 19 kwietnia 2024 r., oraz w sprawie X K 191/19 od dnia 29 lipca 2019 r. godz. 21:30 do dnia 1 sierpnia 2019 r. godz. 12:20.	
III	W pozostałym zakresie Sąd orzekł, iż połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu, stosownie do treści art. 576 § 1 k.p.k.	
IV	Stosownie do treści art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie, albowiem inne orzeczone kary nie podlegają łączeniu z karami stanowiącymi podstawę wydania przedmiotowego wyroku łącznego.	

Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
V	<p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. Sąd przyznał adw. W. L. kwotę 240 zł, powiększoną o należną stawkę podatku VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu. Podstawę wymiaru stawki stanowiły przepisy § 17 ust. 5 oraz § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2023 r. poz. 2631, z późn. zm.).</p> <p>Stawka wynagrodzenia wymieniona w poprzednim akapicie została określona w wysokości odpowiadającej stawce za obronę z wyboru, określonej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2023 r. poz. 1964, z późn. zm.), stosownie do treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 lutego 2024 r. w sprawie SK 90/22 (Dz. U. poz. 300), wskazujących na niekonstytucyjność zróżnicowania stawki obrońców z wyboru i obrońców z urzędu.</p>
VI	Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił skazanego od uiszczenia kosztów sądowych w sprawie, mając na uwadze jego ograniczone możliwości zarobkowe wynikające z odbywania przez niego kary pozbawienia wolności.

PODPIS